

τα Εξάρχεια θα παραμείνουν σε τροχιά αντίστασης

Η γειτονιά των Εξαρχείων φέρει ανέκαθεν για μεγάλο μέρος (και) του α/α κινήματος ένα συμβολικό κεφάλαιο, καθώς πολιτικές διαδικασίες, εξεγερτικά γεγονότα, αυτοοργανωμένοι χώροι, δράσεις αμφισβήτησης και εναντίωσης στις κρατικές επιβολές έχουν δώσει σάρκα και οστά -και σε αυτό το γεωγραφικό πεδίο- στο όραμα του συνολικού αγώνα για την ανατροπή του σάπιου κόσμου της εξουσίας. Πολλές δεκαετίες τώρα η δυναμική της γειτονιάς αποτελεί ένα εκθρικό πεδίο για το κράτος και τους σχεδιασμούς του και, αναπόφευκτα, έχει μετατραπεί σε δοκιμαστικό σωλήνα των κατασταλτικών του πολιτικών.

Έτσι, τόσο κατά την προηγούμενη αριστερή διαχείριση από τον Σύριζα, όπου εκκενώθηκε πλήθος στεγαστικών, μεταναστευτικών και πολιτικών καταλήψεων, αλλά και από την πρώτη στιγμή της ανάληψης της διακυβέρνησης από τη δεξιά διαχείριση, αρχικά με την στοχοποίηση των καταλήψεων και στη συνέχεια με την ευκαιριακή -εξαιτίας της πανδημίας- επιτάχυνση της επιβολής των κρατικών σχεδιασμών στα Εξάρχεια, οι εκκενώσεις συνεχίστηκαν. Και, βέβαια, συμπληρώθηκαν με το σφράγισμα του κτηρίου Γκίνη, την εκτόξευση της βραχυχρόνιας μίσθωσης (Airbnb) την εκκίνηση των εργασιών στην πλατεία για το Μετρό, τη λεγόμενη ανάπλαση του Λόφου Στρέφη και την κατοχή της περιοχής από αμέτρητους μπάτσους. Στόχος η «κάθαρση» των Εξαρχείων, η πάταξη, δηλαδή, κάθε μορφής αντίστασης και ριζοσπαστικής σκέψης και η παράδοση της γειτονιάς σε μια άνευ προηγουμένου λεηλασία από την πλευρά του κεφαλαίου.

Η καταστροφή των ελεύθερων χώρων και πλατειών, μεταξύ των οποίων και η πλατεία Εξαρχείων, η οποία έχει μετατραπεί σε φρουρούμενο από κάθε λογής μπάτσους εργοτάξιο/οχυρό με λαμαρίνες, εντάσσεται στον ευρύτερο σχεδιασμό του «εξευγενισμού» (gentrification) του μητροπολιτικού ιστού με ζώνες συγκεκριμένων χρήσεων (κατοικία, εργασία, ψυχαγωγία). Και η ανάπλαση του λόφου του Στρέφη δεν μπορεί παρά να ενταχθεί μέσα στις γενικότερες κινήσεις της δημοτικής αρχής, για την περαιτέρω εκμετάλλευση των ελεύθερων δημόσιων χώρων στο όνομα της ανάπτυξης. Σχεδόν όλες οι γειτονίες του κέντρου της Αθήνας (Εξάρχεια, Κυψέλη, Κολωνός, Κουκάκι, Πετράλωνα, κτλ) εδώ και δυο δεκαετίες επαναπροσδιορίζονται, γίνονται εκμεταλλεύσιμες, αναπλάθονται, την ώρα που κάτοικοι εκδιώκονται από τα σπίτια τους, ώστε να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία της οικονομικής και εμπορικής δραστηριότητας και η προώθηση της «βαριάς βιομηχανίας της χώρας», του τουρισμού. Μια επίθεση με σαφές ταξικό πρόσημο.

Όπου και να την συναντήσουμε, η καπιταλιστική ανάπτυξη βρωμάει καταπίεση, εκμετάλλευση, αίμα και υπέρογκα κέρδη για τους εκλεκτούς, εις βάρος πάντα των κατώτερων στρωμάτων. Γι' αυτό και μαζί με όλα αυτά το κράτος φροντίζει να κάνει ολοκληρωμένα τη δουλειά του και προετοιμάζει το πεδίο με προπαγάνδα, βία και καταστολή. Καμιά μας, βέβαια, δεν μπορεί να αρνηθεί τον πολιτικό συμβολισμό που περιέχουν και για το κράτος αυτές οι κινήσεις όταν αναφέρονται στην περιοχή των Εξαρχείων.

Η απόπειρα εγκληματοποίησης και υπονόμευσης της πολιτικότητας που έχουν δημιουργήσει τα γεγονότα των προηγούμενων δεκαετιών στα Εξάρχεια και η μετατροπή τους σε μια αποστειρωμένη, τουριστική περιοχή, σύμφωνη με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, οφείλουν να συναντήσουν τα κοινωνικά και πολιτικά αναχώματα που αναλογούν στην περίπτωση. Επιλέγουμε, λοιπόν, να εμβαθύνουμε περαιτέρω τις ρίζες μας σε αυτό το έδαφος, να λάβουμε θέση μάχης σε άλλη μια πτυχή ενός γνώριμου πολέμου, του κοινωνικού-ταξικού.

**να αντισταθούμε στην καπιταλιστική ανάπτυξη και τον εξευγενισμό
να οξύνουμε τις αδιαμεσολάβητες μορφές αγώνα
να αντεπιτεθούμε στους κρατικούς σχεδιασμούς**

